

РЕШЕНИЕ

№ 432

гр. Пазарджик, 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Десислава Анг. Ралинова

при участието на секретаря Нели Ив. Въгларова
като разглежда докладваното от Десислава Анг. Ралинова Гражданско дело № 20225200100049 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл.42, ал.1, б."б" от ЗН във връзка с чл. 25 ал. 1 от ЗН.

Предявена е искова молба от Ц. И. Ш., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., бул. "С."№,обл. П., С. Т. Г., с ЕГН *****, с адрес гр.В., ул. "Е."№,обл. П., А. Т. С., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., ул."Е.",обл. Пазарджик, Ж. Г. У. , с ЕГН *****, с адрес гр.В., ул. "Й. Ч."№, Г. Г. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., ул. "Ч. В."№, М. Б. Г.,с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. В., ул. "А. М." №, обл. П., всички със съдебен адрес: гр. П., ул."И. В."№, ет. , офис , адв.С. Д./към момента на постановяване на съдебното решение С. Д. е заличен като адвокат/, **срещу** Т. В. Д. с адрес гр.В., ул."М. Ш." №, с ЕГН*****, **в която са изложени обстоятелства, че** посочените ищци са наследници по закон на С. С. Г., с ЕГН *****, б.ж. на гр.В., починал на г., в гр.В., обл. П. Твърдят, че на 23.04.2021г. посетили адвокат в гр.П., за да получат консултация по въпросите, свързани с наследството на покойния им наследодател и след като адвокатът извършил проверка в Имотния регистър при Агенция по вписванията и се установило, че на 20.04.2021г. е вписано саморъчно завещание със

завещател наследодателят им С. С. Г., като завещанието било вписано по вх.рег.№890/20.04.2021г. акт №89, н.дело 434/2021 г., дв.вх.рег.№889. Същия ден отишли в Службата по вписванията гр.В. и се запознали със съдържанието му и тъй като познавали почерка и подписа на наследодателя им, а и разполагали с написани и подписани от него документи, установили, че текстът на саморъчното завещание не е написан от него, нито подписът под завещанието е положен от него. Сочат, че това прави саморъчното завещание неистински, неавтентичен и нищожен документ.

Излагат обстоятелства, че им е известно, че към датата на смъртта общият им наследодател С. С. Г. е бил собственик само на един недвижим имот, притежаван от него на основание нотариален акт за дарение на недвижим имот №101, том VII, н.д. №3039/1997 г. а именно: **дворно място** от 312 кв.м., находящо се в гр.В., съставляващо по регулационния план парцел отреден за имот пл.№166 от квартал №322 по плана на гр.-, ведно с построените в имота - къща с площ от 86 кв.м. и плевня с площ от 70 кв.м. който имот бил заснет в КККР на гр.В. като поземлен имот с идентификатор по КККР на гр.В., обл.П. одобрен със Заповед РД- 18-1214/06.06.2018 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на поземления имот: гр.В., п.к. 4600, ул.,Ч. В.”№, с площ на целия имот от 461 кв.м., трайно предназначение на територията: Урбанизирана, начин на трайно ползване: Ниско застрояване /до 10 м./, предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 168, квартал - 322, парцел: XXV, при съсед: поземлени имоти с номераВЕДНО с построената в имота **двуетажна сграда** е идентификатор по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.В., обл.П. одобрени със Заповед РД-18-1214/06.06.2018 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на поземления имот: гр.В., ул. „Ч. В.”№, със застроена площ 86 кв.м., брой етажи:2 предназначение: Жилищна сграда, еднофамилна, стар идентификатор: няма, номер по предходен план: няма.

Твърдят, че не е им било известно други недвижими имоти, движими вещи или права върху такива да са включени в наследствената маса.

Във връзка с изложеното се моли съда да постанови съдебно решение, с което да **прогласи нищожността** на саморъчно завещание от 20.04.2021 година на С. С. Г. в полза на Т. В. Д., вписано в Агенция по вписванията

гр.Велинград вх.рег.№890/20.04.2021г., акт №89, дело 434/2021 г., дв.вх.рег. №889, като неавтентично.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответницата, с който твърди, че исковата молба е нередовна и производството следва да се прекрати, като ѝ се присъдят сторените разноски, съгласно представен списък.

Алтернативно оспорват иска като неоснователен. Оспорва се качеството на наследници на ишците като се сочи, че шестимата наследници са представили удостоверение за наследници само на бащата на наследодателя С. Г. - С. Г., починал на 03.8.1999г. и в кръга на наследниците са посочени не само негови родственици по съребрена линия, но и такива по сватовство, роднини на съпругата му В.ка Г.а, починала на 05.11.2019г., между които и наследницата по т. 1.1.1 - С. К. В., която е вуйна на завещателя, но не му е родственица, а така също и наследницата по т. 1.2.1- В. С. В., която е другата вуйна на завещателя. Излагат се съображения, че не са изложени обстоятелства, какви са конкретните наследствени квоти на всеки от шестимата ишци, какви са конкретните квоти на всяко от неконституираните по делото лица, посочени в удостоверението за наследници и какво става с техните квоти, ако същите не желаят да оспорват завещанието. Сочи се, че всички лица, които не са конституирани като страни по делото знаят каква е била последната воля на завещателя и че тя е, че ответницата единствена има моралното право да го наследи, тъй като са били фактически съпрузи 27 години и са живеели като семейство в нейната къща. Твърди се, че предмет на завещанието са не само жилищните му имоти, които притежавал на лично основание, но и нежилищните земеделските имоти, които завещателят ѝ притежавал по наследство, както по линия на покойния му баща - С. Г., така и по линия на майка му В.ка Г.а, които притежавала на основание нотариален акт №90/23.07.2021г. на Велинградския нотариус С. Д., с който е била призната за собственик не само на процесния имот, предмет на исковата молба, а и на Поземлен имот с идентификатор /ЕКАТТЕ по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-1214/06.06.2018г. на изпълнителния директор на АГКК гр.Пазарджик, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот е от 07.12.2020г., с адрес на поземления имот: гр.В., ул.“Ч. в.” №, със застроена

площ от 459 кв., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване /до 10 м/, при граници и съседи: имот; имот ; имот ; имот ; имот ; имот ; имот заедно с построената в него двуетажна сграда с идентификатор /ЕКАТТЕ десет хиляди четиристотин и петдесети, кадастрален район петстотин и първи, поземлен имот две хиляди деветстотин и четиринадесети, точка, едно/, с предназначение: друг вид производствена, складова, инфраструктурна, на застроена площ от 47 кв.м.

Поддържа се, че цялото саморъчно завещание, заедно с подписа, е било написано лично от завещателя й, като сравнително краткият му текст е бил написан в нейно присъствие и на нейната дъщеря - М. К. М., като успял да състави завещанието, въпреки че към тази дата бил много болен, с наднормено тегло и трудно движел ръката си. Твърди също, че по негово поръчение дъщеря й - К. М. се свързала с адвокат И. Г., която й е продиктувала текста на проекта на саморъчното му завещание, като изрично й била разяснила изискванията на чл.25 от ЗН, както и че завещанието следва да бъде написано и подписано в един и същи ден, без зачерквания и поправки. Счита, че неподкрепено с доказателства е твърдението на ищците, че почеркът и подписът на саморъчното завещание не били на завещателя С. Г..

Сочи се също, че освен, че не са били конституирани всички страни, не са били изложени обстоятелства относно степента на родство, дяловете и квотите на наследниците по закон, както и не са били посочени всички имоти жилищни, нежилищни и земеделски, които наследодателят е притежавал към момента на смъртта си – 29.11.2020 година.

Моли се искът да бъде отхвърлен.

Претендират се разноси.

В съдебно заседание страните поддържат становищата си.

Пазарджишкият Окръжен съд, като взе предвид, изложеното в исковата молба, и доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и след съблюдаване на разпоредбата на **чл.235 ал.2 от ГПК**, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Въз основа на изложените в исковата молба обстоятелства и заявления петитум, съдът приема, че е сезиран с иск с правно основание чл.42 б.“б“ от ЗН.

Искът по чл.42 б.“б“ от ЗН е процесуално **допустим**.

От представеното удостоверение за наследници на С. С. Г. с ЕГН *****, се установява, че същият е неженен и е починал на година, не е оставил нито възходящи, нито низходящи наследници.

Неговият баща С. С. Г. с ЕГН ***** е починал на година, като първата ищца - Ц. И. Ш., с ЕГН ***** е дъщеря на брата на бащата на починалият –С. С. Г., т.е. е негова първа братовчедка или роднина – IV степен по сребрена линия, а вторият ищец С. Т. Г., с ЕГН *****- син на негов брат/също братовчед на наследодателя, А. Т. С. също е дъщеря на починалият му брат - Т. С. Г., /т.е. те са негови братовчеди/, ищите Ж. Г. У., с ЕГН ***** и Г. Г. Г., с ЕГН ***** пък са дъщери на починалият му брат.

По делото е представено саморъчно завещание от 5.10.2020 година, с което С. С. Г. с ЕГН ***** е завещал цялото си имущество включващо къща намираща се в гр.В., кв.К-, земеделски имоти и спестявания в банка на ответницата Т. В. Д..

Записано е – Това е последната ми воля.

Положен е подпис.

Завещанието се съхранява в нотариално дело №2/20.04.2021г., акт №112, том I,рег.№1642/2021г. на нотариус М. Р. с район на действие РС-гр.Велинград, вписана под №650 в Нотариалната камара.

По делото е допусната и приета СГрЕ на в.л. Н. Н., като съобразно представените образци, същият е дал заключение, че ръкописният текст в саморъчното завещание от 5.10.2020г. не е положен от С. С. Г., не бил написал и цифрите за дата, подписът не бил негов , не бил изписал имената си.

По делото е разпитана св.М. К. М., дъщеря на ответницата която установява, че познавала И. Т., той бил нейн втори баща и живял с майка й, цели 27 години до смъртта му.

Установява, че той и бил позвънил и заявил, че искал да направи

саморъчно завещание, а тя позвънила на нейна позната адвокатка във В. която ги посъветвала как да го напише. Установява, че С. Г. написал собственоръчно пред нея и майка ѝ, завещанието и го подписал. Към момента на написването бил в тежко здравословно състояние, последните 10 години от живота му, доста боледувал. Бил прекарал два инфаркта, имал диабет, подагра и пиел много лекарства. Започнал да се влошава, а последните 5-6 години, бил трудно подвижен и трудно дишал. Установява, че написването на завещанието му отнело около половин час.

Установява също, че живеел в дома на майка ѝ там го гледали, а преди да почине и неговата майка живеела там и се грижели за нея.

Поради оспорване на приетата СГРЕ на в.л. Н. и след събиране на още писмени доказателства е приета втора СГРЕ от експерти към НИК-МВР В. Б. и В. Ц., които след преглед на оригинал на "саморъчно завещание", със завещател С. С. Г. с ЕГН *****, обявен при нотариус М. Р. и съпоставяне с положени подписи от наследодателя в заявление с вх. №10827/29.06.2006г., подпис на гърба на експертно решение №1657/089 от 11.05.2006г., подпис в експертно решение №1782/094/25.05.2009г., подпис в експертно решение №15398/090/13.05.2011г., подпис в експертно решение №1912/087/15.05.14г.; подпис в заявление от 03.06.2014г.; Подпис в експертно решение №2130/090/17.05.16г.; подпис в Експертно решение №1757/091/15.05.18г.

Според така приетата експертиза подписът положен под завещанието от 5.10.2020 година е на наследодателя С. С. Г. с ЕГН *****.

Според експертите ръкописният текст в завещанието вероятно не е изпълнен от лицето/лицата, от които е изпълнен представеният от името на С. С. Г. сравнителен почерков материал.

В о.с.з. проведено на 11.10.2023г. вещите лица поясняват, че почеркът отразен в трите имена на С. С. Г., кореспондира с почерка на изявлението на завещанието. В сравнителните материали са използвани документи, в които лицето е нямало задължение да попълва текста лично.

Като взе предвид събраните доказателства, съдът намира, че предявеният **иск е неоснователен.**

Саморъчното завещание е предписана от закона форма за изразяване на

последна воля. Актът е личен, едностранен и съдържа волеизявлението само на завещателя. По своята същност завещанието има имуществен характер. Чрез него завещателят се разпорежда с имущественото си за след своята смърт. По силата на чл.16 ал.2 от Закон за наследството завещателните разпореждания, които се отнасят до определено имущество, са частни и придават качеството на заветник. В настоящият случай е безспорно, че наследодателят е бил собственик на земеделски земи и завещанието е общо.

Кога едно завещание е нищожно определя чл.42 от ЗН- когато е направено в полза на лице, което няма право да получава завещание или при условията на чл. 42, б. "б" от ЗН- не е спазена предписаната от закона форма за съответния вид завещание така също и при условията на чл. 42, б. "в" от ЗН, т.е., когато завещанието и единственият мотив за извършването му са противни на закона, на обществения ред и на добрите нрави. Освен така посочените основания за нищожност и съгл. чл.19, ал.1 от ЗН, завета на определена вещь е недействителен, ако завещателят не е собственик на недвижимия имот по завещанието при откриване на наследството. Съдържанието на завещанието определя лицата, в полза на които завещателят се разпорежда и предмета на разпореждането. Няма пречка със завещателното разпореждане дадено лице да се разпорежи с имуществото си за след смъртта си и в полза на лице, с което не се намира в никаква родствена връзка. Както бе посочено по-горе ищите са роднини по съребрена линия на покойния завещател, като от доказателствата по делото-удостоверението за наследници се установи, че той не е оставил преживяла съпруга. Според св.показания не оспорени от ищите наследодателят Г. е живял с Т. Д. цели 27 години и то в нейният дом, като там заедно са обгрижвали и живели с неговата майка, която е страдала от деменция/до самата и смърт/.

През последните години той е бил трудно подвижен с влошено здравословно състояние, който факт също не се оспорва от ищите.

За да породи действие саморъчното завещание, то трябва да отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 ЗН - да е изцяло написано ръкописно от завещателя, да съдържа означение на датата, когато е съставено, и да е подписано от него, като подписът трябва да е поставен след завещателните разпореждания. Интерес да бъде признато за установено по отношение на ответницата, която се ползва от завещателното разпореждане, че

разпореждането е нищожно имат ищците, твърдейки че притежават право на собственост върху имота по завета, възникнало от наследяване по закон, което е отречено от завещанието. Както вече се установи, ищците имат активна легитимация да предявят иска по чл.42 б. "б" от ЗН, макар и да са само част от наследниците по закон /в т.см. определение №75/1.03.2023г. по ч.гр.д.101/23г. на Апелативен съд гр.Пловдив.Прието е, че другарството е факултативно на страната на ищеца, а не задължително.

В конкретния случай завещанието съдържа реквизитите по чл.25 ал.1 ЗН - то е написано саморъчно, има означение на мястото и датата на съставяне, подписа е поставен след завещателните разпореждания и е безспорно е положен от наследодателя С. Г..

Основното твърдение за нищожност на ищците се свежда до това, че автора на текста в завещанието не е посоченото в него лице, тъй като нито било написано, нито подписано от съребрения роднина.

Съгласно приетото експ. з-ние вх.№6274/23.09.2022 год. на в.л. Б. и в.л.Ц. към НИК-МВР/който институт разполага с най-добрата техника в страната/, съдът изцяло кредитира това заключение, а според него подписът на саморъчното завещание **е положен от завещателя Г.** Това заключение се различава като резултат от предходното изготвено от в.л. Н., но при цитираното направеният извод се дължи на липсата на достатъчно сравнителен почерков материал, поради което заключението, че почерка и подписа не принадлежи на завещателя от вещо лице Н. **е неверен.**

Последното заключение се базира на по-голям сравнителен материал, което обяснява разликата между него и предходното по време заключение.

По отношение на текста поради оскъдния материал образци вещите лица са заключили, че вероятно текста не е изпълнен от наследодателя.Тази вероятност може да бъде както отрицателна, така и в положителна посока, както бе пояснено в открито съдебно заседание.

Съдът приема, че изписаният текст, поради липса на официални документи, които категорично да изхождат от наследодателя Г., вероятността текста да е изпълнен от друго лице е малка.

В тежест на ищците беше да представят текстове изписани от наследодателя и да установят категорично, че текстът не е изписан от него,

което не бе сторено в процеса.

Съдът приема, че текста е изписан от наследодателя и поради приликата на буквите с тези в подписа му видни и с просто око и защото житейски и логически, наследодателят не би подписал нещо, което не представлява негова воля, още повече, че св.показания установиха, че завещанието е написано след консултация с адвокат и отнело известно време/поради влошеното здравословно състояние/.

Следва да се отбележи, че на съдът е известно, че както теорията, така и практика приемат, че почерка на едно лице се променя с годините, той се променя и в хипотезата на тежко хронично заболяване.

При така събраните доказателства, съдът приема, че процесното саморъчно завещание не е нищожно, поради противоречие с чл.42,б.“б“ ЗН във вр. с чл.25,ал.1 ЗН.

На основание чл.78 ал.3 от ГПК, на ответницата Т. Д. се полагат разноски, в списъка по чл.80 от ГПК и в писмените и бележки липсва конкретен размер на разноски към 28.11.2023 година.Същите са поискани при предходното разглеждане на делото.

Съдът вече се е произнасял и е изложил мотиви в своето определение №58/24.01.2023г. по реда на чл.248 от ГПК и препраща към тези мотиви- „Съдът намира, че по отношение на представеният договор за правна защита и съдействие №006699 от 10.08.2021 година, няма данни уговореното възнаграждение от 2030 лева, да е било заплатено, нито в брой/чрез отбелязване в договора/, нито по банков път.Поради което възражението на ищците се явява основателно и тази сума не следва да бъде присъждана, като разноски. Към писмените си бележки Д. е представила второ пълномощно с договор №007457 от 28.02.2022 година за защита по гр.д.49/2022г. с уговорено и вече отбелязано заплатено възнаграждение в размер на 500 лева, което следва да бъде зачетено от съда и да и бъдат присъдени,като разноски за адв.възнаграждение за защита по конкретното дело сумата от 500 лева. По останалите представени договори за правна защита и съдействие, настоящият съдебен състав счита, че не се дължат разноски, защото ако извършването на процесуално представителство по смисъла на чл.7 от Наредба №1/2004 г., което поглъща в обхвата си правните услуги и дейности, описани в разпоредбата на чл.9 от Наредбата, то следователно и правилата за

дължимите хонорари по смисъла на чл.9, се явяват неприложими. Разпоредбата на чл.9 от Наредбата касае извършването на описани правни услуги, но без процесуално представителство по конкретно дело, докато при договорено процесуално представителство, както в настоящия случай, приложими следва да бъдат правилата и размерите по реда на чл.7 от Наредбата. Следва да се посочи също, че константната съдебна практика е в смисъл: когато писменият отговор е изготвен и подаден от адвокат, който след това представлява страната по образуваното въз основа на нея производство, подава допълнителни становища и молби на него не му се дължат отделни възнаграждения за различни действия и за процесуално представителство, а само едно общо възнаграждение за осъщественото процесуално представителство, което включва в себе си и изготвянето и подаването на различни молби и становища. Затова и съдът приема, че отделните договорени адвокатски услуги за отделни молби и становища на практиката обективират всички дейности в изпълнение на един договор за процесуално представителство, чиято обща стойност е 500 лева, както бе посочено малко по-горе. Този размер следва да се приеме за меродавен и когато се извършва съпоставката с минималните размери по чл.7 ал.1 т.4 от Наредбата за услугите по договора, във връзка с направеното възражение.“

Затова от поисканите разноски следва да бъдат присъдени -920 лева, от които 500 лева- адв.възнаграждение и 420 лева възнаграждение за вещи лица, като се осъдят ищите да ги заплатят солидарно.

С оглед на гореизложеното, **ПАЗАРДЖИШКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на Ц. И. Ш., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., бул. "С."№,обл. П., С. Т. Г., с ЕГН *****, с адрес гр.В., ул. "Е."№,обл. П., А. Т. С., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., ул."Е."№,обл. П., Ж. Г. У. , с ЕГН *****, с адрес гр.В., ул. "Й. Ч."№, Г. Г. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., ул. "Ч. В."№, М. Б. Г. ,с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. В., ул. "А. М." №, обл. П., всички със съдебен адрес: гр. П., ул."И. В."№, ет. , офис , адв.С. Д./към момента на постановяване на съдебното решение С. Д. е заличен като адвокат/, **срещу** Т. В. Д. с адрес гр.В., ул.“М.Ш.” №, с ЕГН*****, по

реда на чл.42, б.“б“, вр.чл.25, ал.1 от ЗН – **за прогласяване нищожността на саморъчно завещание** на С. С. Г. с ЕГН ***** от 5.10.2020г., вписано в Агенция по вписванията с вх.рег.№890 от 20.04.2021г., т.І, дело 434/21г. под двойно вх.регистрационен №889, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА Ц. И. Ш., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., бул."С."№,обл. П., С. Т. Г., с ЕГН *****, с адрес гр.В., ул. "Е."№,обл. П., А. Т. С., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., ул."Е."№,обл. П., Ж. Г. У., с ЕГН *****, с адрес гр.В., ул. "Й. Ч."№, Г. Г. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.В., ул. "Ч. В."№, М. Б. Г.,с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. В., ул. "А. М." №, обл.П., всички със съдебен адрес гр.П., ул."И. В."№, ет. оф. №, адв.С. Д./към момента на постановяване на съдебното решение С. Д. е заличен като адвокат/**да заплатят солидарно сторените от Т. В. Д. с адрес гр.В., ул.“М.Ш.” №, с ЕГН*****, разноси на основание чл.78 ал.3 от ГПК, в размер на 920 лева.**

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд гр. Пловдив, с въззивна жалба в двуседмичен срок от датата на връчването му, на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____